

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 39Cb/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121205139
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Brádziková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2023:1121205139.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Brádzikovou v spore žalobcu: Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939, proti žalovanému: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 , o zaplatenie 2.718,05 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.718,05 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.718,05 EUR od 08.02.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 07.02.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.718,05 EUR s príslušenstvom.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.08.2017 došlo v úseku Bratislava Hlavná stanica - Bratislava Nové Mesto hl. koľ. v km 3,350 pri chode vlaku Sv 9644, HDV 350 013-9, k zlomeniu bočného držiaka na TP 21 a k nárazu zberača do trolejového vedenia TV. Následne došlo k pretrhnutiu nosného lana, k rozregulovaniu TV a k poškodeniu zadného zberača hnacieho dráhového vozidla nad stanovišťom č. 2. Následkom nehody došlo k poškodeniu zberača hnacieho koľajového vozidla žalobcu č. 350.013-9 (ďalej tiež len ako „ŽKV“). Popis nehody bol uvedený v Správe žalovaného zo dňa 20.12.2017 č. 68/2017/285101/SMSÚ EE TV/9493, Správa o uzatvorení prevádzkovej poruchy kategórie D7 - poškodenie zariadenia železničnej infraštruktúry železničného vozidla (ďalej tiež len ako „Správa“). Žalobca uviedol, že so žalovaným uzatvorili dňa 24.11.2011 Zmluvu č. 20/2011 o prístupe k železničnej infraštruktúre a podľa tejto zmluvy sa riadi aj vzájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným pri prevádzkovaní dopravy žalobcu na infraštruktúre žalovaného. Žalovaný Správou zo dňa 20.12.2017 uznal svoju povinnosť nahradiť škodu, ktorú žalobcovi spôsobil. Po odtiahnutí ŽKV do rušňového depa žalobcu, kde sa dňa 08.08.2017 uskutočnila komisionálna prehliadka poškodeného ŽKV a na základe uvedenej prehliadky sa určila predbežná škoda na poškodenom ŽKV v sume 4.021,26 EUR bez DPH. Následne bolo poškodené ŽKV zadané do opravy, pričom na základe vykonanej opravy bola vystavená faktúra na sumu 3.730,38 EUR bez DPH. Žalobca tiež poukázal na to, že opravil poškodené ŽKV vo svojich opravovniach, čím podstatne znížil náklady na opravu ŽKV. Žalovaný postúpil vyplatenie náhrady škody na poisťovňu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ako poisťovateľa žalovaného, ktorá uhradila žalobcovi sumu vo výške 1.012,33 EUR z celkovej škody v sume 3.730,38 EUR. Z Oznámenia o likvidácii poistnej udalosti bolo zrejmé, že Allianz odpočítala sumu 2.718,05 EUR ako opotrebenie. Túto sumu žalobcovi následne neuhradil ani žalovaný. Žalobca mal za to, že v

prípade nevyplatenia celej škody s poukázaním na tzv. opotrebenie - amortizáciu, ide o neoprávnené a ničím neodôvodnené zadržiavanie finančných prostriedkov zo strany toho, kto škodu spôsobil, alebo ju zaňho na základe osobitného dvojstranného vzťahu uhradil niekto iný (Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.). Žalobca bol presvedčený, že pod skutočnou škodou je potrebné rozumieť finančné prostriedky vynaložené na navrátenie veci do predošlého stavu pred jej poškodením. Žalobcovi pri oprave jeho veci v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného vznikli náklady, ktoré uhradil a žalovanému v celom rozsahu preukázal. Jednalo sa teda o nepochybne a preukázateľne vynaložené finančné prostriedky. Tieto prostriedky tiež boli vynaložené výlučne za účelom opravy poškodenia vzniknutého v príčinnej súvislosti s predmetnou nehodou. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013 a mal za to, že pri poškodení veci dochádza k jej znehodnoteniu, a to aj po samotnom navrátení do predošlého stavu. Žalobca tiež poukázal na to, že koľajové vozidlá sú pomerne špecifickou vecou, ktorá nie je bežne dostupná a ani náhradné diely na takúto vec nie sú bežne dostupné, preto nebolo v silách žalobcu, aby si zadovážil primerane opotrebované diely s nižšou cenou. Žalobca považoval za neudržateľný stav, pri ktorom poškodenému vznikne škoda, následne si škodu najhospodárnejším možným spôsobom nahradí a následne by nemal nárok na úhradu všetkých nákladov, ktoré sú s tým spojené. K samotnému veku vozidla žalobca uviedol, že ŽKV na to, aby mohlo byť nasadené do prevádzky, musí spĺňať prísne technické a bezpečnostné kritériá, ktoré sú neustále kontrolované. Žalobca tiež poukázal na to, že v čase podania žaloby uvedené poškodené ŽKV bolo v prevádzke a bolo nasadené na medzištátnej trase, čo dokladuje, že ide o ŽKV v dobrom technickom stave, ktorého technický stav spĺňa technické a bezpečnostné normy požadované na medzištátnej úrovni. Žalobca si tiež s poukazom na ustanovenie § 369 Obchodného zákonníka uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, teda odo dňa 08.02.2018.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 39Cb/48/2021 - 84 zo dňa 29.09.2021, proti ktorému žalovaný podal odpor.

4. Žalovaný v odpore doručenom súdu dňa 21.10.2021 namietol, že k odpočítaniu opotrebenia došlo oprávnené, nakoľko táto suma nie je súčasťou skutočnej škody, na ktorú má žalobca nárok. Žalovaný mal za to, že zaplatením žalovanej sumy by došlo k bezdôvodnému obohateniu žalobcu, pretože hodnota poškodenej veci žalobcu bola po oprave vyššia, ako bola pred poškodením. Žalovaný mal za to, že opotrebenie bolo odpočítané pri určení výšky škody korektne a s odpočtom amortizácie sa uvažuje aj pri výpočte všeobecnej hodnoty majetku podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení hodnoty majetku v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len ako „vyhláška“). S poukazom na ustanovenia vyhlášky žalovaný uviedol, že pri určení trhovej ceny veci sa zohľadňuje amortizácia a aj rozdiel technickej hodnoty veci pred opravou a po opravu. Nakoľko všeobecnou hodnotou majetku podľa vyhlášky je trhovú cenu majetku, v danej veci ŽKV, tak bolo potrebné podľa názoru žalovaného vziať do úvahy pri posudzovaní otázky, či došlo na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu, aj predmetnú vyhlášku. Ak by tak poisťiteľ žalovaného neurobil, tak by trhovú hodnotu ŽKV po oprave bola oproti stavu pred opravou vyššia, t. j. majetok žalobcu by sa zhodnotil z prostriedkov žalovaného, resp. jeho poisťiteľa. Teda pokiaľ sa pri náhrade škody nezohľadní amortizácia poškodenej veci, tak dochádza k bezdôvodnému obohateniu poškodeného - žalobcu. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorom sa riešila náhrada škody na dráhovom (koľajovom) vozidle. Zároveň poukázal na to, že železničné koľajové vozidlá a cestné vozidlá zaraďuje vyhláška do rozličných kategórií majetku, a teda výška všeobecnej hodnoty cestného vozidla a ŽKV sa vypočíta rozdielnym spôsobom. Žalovaný tiež uviedol, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal žalovaný majú vyššiu váhu ako rozsudok, na ktorý poukázal žalobca. Žalovaný tiež, pre prípad, že súd uzná za potrebné, navrhol doplniť dokazovanie výsluchom poisťiteľa žalovaného, resp. uložením povinnosti predložiť listinné dôkazy, na základe ktorých vypočítal výšku opotrebenia (amortizáciu). Žalovaný mal ďalej za to, že už dňa 06.08.2017, kedy došlo k vzniku škody, žalobca mal a mohol vedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu. Žalovaný tak z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania voči žalobou uplatnenému nároku. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

5. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril v replike doručenej súdu dňa 04.01.2022. Žalobca zdôraznil, že v danom prípade postupoval čo najhospodárnejším spôsobom, aby zabezpečil opravu poškodeného ŽKV. Mal za to, že žalovaný poukazoval na rozhodnutia, ktoré boli medzičasom prekonané novšími súdnymi rozhodnutiami. Poukázal na to, že podstata rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013 spočíva v tom, že ak oprava bola vnútená poškodenému

proti jeho vôli, má sa uhradiť plná suma opravy, pričom jedine vyplatením celej sumy za odstránenie spôsobenej škody, je možné dosiahnuť stav právnej istoty. Tento stav právnej istoty má trvať bez ohľadu na vek poškodenej veci. Žalobca zdôraznil, že na ŽKV ako verejné prepravné prostriedky sa kladú prísne technické a bezpečnostné požiadavky, keďže jednotlivé náhradné diely musia byť pod prísny dohľadom a menené pravidelne. Ak má ŽKV dlhší vek neznamená to, že náhradné diely neboli počas tejto doby menené. Vo vzťahu k námietke premlčania žalobca uviedol, že žalobu podal včas s tým, že sa mohol dozvedieť o skutočnosti, kto škodu spôsobil až momentom, keď bola táto vyšetrená a vyšetrenie ukončené. Poukázal na to, že žalovaný vyšetrenie nehody žalovaným v zmysle Správy ukončil dňa 20.12.2017. V deň ukončenia vyšetrenia nehody žalovaným v zmysle Správy sa žalobca mohol dozvedieť, kto za škodu zodpovedá. Žalobca žalobu podal dňa 22.07.2021, teda pred uplynutím 4 rokov odo dňa, keď k samotnej nehode došlo. Podľa názoru žalobcu tak nárok uplatnený žalobou nebol premlčaný.

6. Podaním doručeným súdu dňa 22.02.2022 spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. oznámila svoj vstup do konania ako intervenient na strane žalovaného. Súd výzvou zo dňa 24.02.2022 oznámil stranám sporu vstup intervenienta na strane žalovaného do predmetného konania s tým, že v prípade námietok ku vstupu intervenienta na strane žalovaného, tieto majú vyjadriť v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Strany sporu nemali žiadne námietky voči vstupu intervenienta na strane žalovaného do konania.

7. Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril v duplike doručenej súdu dňa 05.05.2022. Žalovaný mal za to, že žalobca nijako v konaní nepreukázal, že počas opravy poškodeného ŽKV opotreboval iné ŽKV a aj počas opravy ŽKV nebolo opotrebované toto poškodené ŽKV. Žalovaný tiež považoval za logické, že ak príde k poškodeniu ŽKV v období medzi plánovanými výmenami náhradného dielu, alebo v čase, kedy je diel (súčasť) ŽKV opotrebovaná, tak výmenou tohto dielu na náklady žalovaného (škodcu), dochádza k bezdôvodnému obohateniu žalobcu.

8. Intervenient na strane žalovaného (ďalej tiež len ako „intervenient“) sa vo veci vyjadril podaním doručeným súdu dňa 01.02.2023. Poukázal na ustanovenia § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka s tým, že pri určení ceny veci vychádzal z nadobúdacej ceny veci s prihliadnutím na jej pokles vyplývajúci z jej veku, amortizácie a pod. Amortizácia bola odpočítaná z použitého materiálu pri oprave a bola stanovená v zmysle vyhlášky. Skutočnú škodu intervenient počítal z nákladov na opravu, z celkovej sumy 3.730,38 EUR, keď z nákladov na materiál, sumy 3.624,06 EUR odpočítal amortizáciu vo výške 2.718,05 EUR a získaný výzisk z predaja šrotu vo výške 3,42 EUR. Skutočná škoda v sume 1.012,33 EUR bola poukázaná na účet žalobcu dňa 13.03.2018. Podľa názoru intervenienta, za pôvodný stav nemožno považovať stav, ak došlo k výmene pôvodne poškodených dielov za diely nové, keďže tento stav dosiahnutý výmenou už nie je pôvodný stav. Do nákladov na uvedenie poškodených častí do pôvodného stavu nie je možné považovať úplnú hodnotu veci (dielov) nových, ak pôvodný stav predstavoval veci, ktoré nové nie sú. Ak by sa žalobcovi mali nahrádzať všetky vynaložené náklady na výmenu poškodených dielov bez ohľadu na ich stav, tak by sa žalobca obohatil na úkor žalovaného. Intervenient rovnako poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012. Poukázal tiež na to, že ŽKV nie sú vecou bežne ponúkanou na trhu a z uvedeného dôvodu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012 nie je v danom spore aplikovateľné. Intervenient mal za to, že v predmetnom spore bolo potrebné zohľadniť špecifický charakter veci.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na termín 14.02.2023, na ktorom spor prejednal a rozhodol za účasti strán sporu a intervenienta na strane žalovaného. Strany sporu, ako aj intervenient na pojednávaní zotrvali na svojej argumentácii uvedenej v písomných vyjadreniach. Súd na pojednávaní zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedka - likvidátora intervenienta na strane žalovaného, resp. uložením povinnosti intervenientovi na strane žalovaného na predloženie listinných dôkazov, na základe ktorých likvidátor vypočítal výšku opotrebenia - amortizáciu. Súd uvedený dôkazný návrh považoval za neúčelný a nevhodný a vzhľadom na sporné otázky v predmetnom konaní za nedôvodný, nakoľko spornou otázkou v konaní bolo právne posúdenie oprávnenosti odpočtu amortizácie pri určení výšky skutočnej škody zo strany žalovaného, resp. intervenienta na strane žalovaného, nie samotný spôsob alebo výpočet výšky daného opotrebenia. Strany sporu a intervenient zároveň po poučení súdom podľa § 154 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („CSP“) vyhlásili, že iné návrhy na doplnenie dokazovania v spore nemajú.

10. Súd sa oboznámil so žalobou a vyjadreniami strán sporu a intervenienta na strane žalovaného a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä: Správou o uzatvorení prevádzkovej poruchy kategórie D7 - poškodenie zariadenia železničnej infraštruktúry, železničného vozidla - poškodenie trakčného vedenia a HDV 350 013-9, ku ktorému došlo v úseku Bratislava hl. st. - Bratislava Nové Mesto hl koľaj v km 3,350 dňa 06.08.2017 o 01:43 hodine zo dňa 20.12.2017, Zápisom z komisionálnej prehliadky železničného dráhového vozidla zo dňa 08.08.2017, Nedaňovým dokladom č. 2000005767 na sumu 3.730,38 EUR splatným dňa 07.02.2018, Zmluvou číslo 20/2011 o prístupe k železničnej infraštruktúre zo dňa 24.11.2011 s Prílohou č. 1, Prílohou č. 2, Prílohou č. 3, Prílohou č. 4, Prílohou č. 5 a Prílohou č. 6 k zmluve č. 20/2011 o prístupe k železničnej infraštruktúre, listom spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 12.03.2018 - Ukončenie likvidácie, Poistnou zmluvou pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu zo dňa 16.03.2017, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu.

11. Súd spor právne posúdil nasledovne:

12. Podľa § 373 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov („Obchodný zákonník“) kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

13. Podľa § 374 ods. 1 Obchodného zákonníka za okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala.

14. Podľa § 378 Obchodného zákonníka škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

15. Podľa § 379 Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

16. Podľa § 387 Ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

17. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

18. Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

19. Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

20. Podľa § 369 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

21. Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení výsledkov dokazovania jednotlivu, ako aj vo vzájomných súvislostiach, dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

22. V konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom ako železničným podnikom a žalovaným ako manažérom infraštruktúry bola dňa 24.11.2011 uzatvorená Zmluva číslo 20/2011 o prístupe k železničnej infraštruktúre v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a v súlade s § 38 zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to na dobu neurčitú (čl. II zmluvy). V zmysle čl. V bod 3 zmluvy si žalobca a žalovaný dojednali, že manažér infraštruktúry (žalovaný) zodpovedá železničnému podniku (žalobca) za škodu, ktorú mu spôsobil porušením podmienok dohodnutých v tejto zmluve, porušením svojich právnych povinností alebo opomenutím plnenia svojich povinností. V zmysle čl. V bod 7 si žalobca a žalovaný dojednali, že zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností v súvislosti s touto zmluvou sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka a príslušnými právnymi predpismi o náhrade škody. Vzhľadom na uvedené zmluvné dojednanie medzi zmluvnými stranami a s poukazom na zmluvnú autonómiu zmluvných strán, aplikoval súd na právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným založené titulom nároku na náhradu škody, ustanovenia Obchodného zákonníka.

23. V konaní ďalej nebolo sporné, že dňa 06.08.2017 došlo k nehode na úseku Bratislava Hlavná stanica - Bratislava Nové Mesto hl koľ. v km 3,350 pri chode vlaku Sv 9644, HDV 350 013-9, následkom ktorej došlo k poškodeniu zberača hnacieho koľajového vozidla žalobcu č. 350.013-9 („ŽKV“). Dňa 08.08.2017 sa konala za účasti zástupcov žalobcu a žalovaného komisionálna prehliadka železničného dráhového vozidla, na základe ktorej bola stanovená predpokladaná výška škody v sume 4.021,26 EUR. Dňa 20.12.2017 žalovaný vypracoval Správu o uzatvorení prevádzkovej poruchy. V konaní nebolo sporné, že poškodenie ŽKV zaviniť, a teda zodpovednostným subjektom v danom prípade bol žalovaný, ktorému vznikla povinnosť nahradiť vzniknutú škodu žalobcovi. Nebolo sporné, že žalobca zabezpečil opravu poškodeného ŽKV, za opravu ktorého vyúčtoval náklady v zmysle interného dokladu č. 2000005767 splatného dňa 07.02.2018 v sume 3.730,38 EUR. V konaní tiež nebolo sporné, že žalovaný a spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. uzatvorili Poistnú zmluvu pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu, na základe ktorej následne intervenient na strane žalovaného za žalovaného plnil náhradu škody žalobcovi. Intervenient na strane žalovaného z vyúčtovaných nákladov na opravu poškodeného ŽKV odpočítal sumu 2.718,05 EUR ako opotrebenie vzhľadom na vek 42 rokov a zostatkovú hodnotu na materiál 25 % a sumu 1.012,33 EUR poukázal na účet žalobcu. Z uvedeným odpočtom za opotrebenie (amortizáciu) sa stotožnil aj žalovaný a rovnako žalobcovi náhradu škody v uvedenej výške neuhradil.

24. Žalobca sa žalobou domáhal doplatenia náhrady škody od žalovaného vo výške 2.718,05 EUR s príslušenstvom.

25. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v konaní považoval za dôvodné zníženie náhrady škody o amortizáciu v sume 2.718,05 EUR, nakoľko mal za to, že v dôsledku nehody a následnou opravou poškodeného železničného koľajového vozidla došlo k jeho zhodnoteniu a náhradou nákladov za opravu aj v rozsahu odpočítaného opotrebenia by na strane žalobcu došlo voči žalovanému k bezdôvodnému obohateniu. K uvedenej argumentácii žalovaného sa pripojil aj intervenient na strane žalovaného.

26. V konaní tak bolo spornou otázkou preukázanie dôvodnosti zníženia náhrady škody v rozsahu odpočítaného zhodnotenia, teda oprávnenosť resp. neoprávnenosť uplatnenia amortizácie žalovaným.

27. Súd sa po vykonanom dokazovaní s uvedenou procesnou obranou žalovaného, podporenou argumentáciou intervenienta na strane žalovaného, nestotožnil. K realizovanému odpočtu amortizácie vo výške 2.718,05 EUR súd konštatuje, že skutočnou škodou je majetková ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a predstavujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť na uvedenie do pôvodného stavu. Z predloženej Správy o uzatvorení prevádzkovej poruchy zo dňa 20.12.2017, ako aj zo Zápisu z komisionálnej prehliadky železničného dráhového vozidla zo dňa 08.08.2017 mal súd preukázané, že dňa 06.08.2017 došlo k nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu zberača na HKV 350 013-9 vo vlastníctve žalobcu a poruchy na TV. Náklady na opravu uvedeného poškodeného železničného koľajového vozidla predstavovali sumu 3.730,38 EUR, čo nebolo medzi stranami sporné. Cena, resp. hodnota opravy poškodeného železničného koľajového vozidla tak predstavuje skutočnú výšku škody žalobcu na navrátenie poškodeného železničného koľajového vozidla do pôvodného stavu. Súd zdôrazňuje, že zmyslom a účelom ustanovení priznávajúcich poškodenému právo na náhradu škody je zaistiť, aby mu bola v plnej miere kompenzovaná majetková ujma. K poškodeniu železničného koľajového vozidla došlo nesporne bez zavinenia žalobcu ako poškodeného a jeho poškodením došlo na strane žalobcu ku skutočnej škode spočívajúcej v nákladoch, ktoré musel žalobca vynaložiť na to, aby bolo železničné koľajové vozidlo uvedené do stavu ako pred škodovou udalosťou. Železničné koľajové vozidlo sa nehodou, aj napriek následne vykonanej opravu spočívajúcej

v použití nových náhradných dielov znehodnocuje, pretože každou nehodou, pri ktorej dôjde k jeho poškodeniu, sa jeho technická hodnota znižuje. Súd mal za to, že nie je spravodlivé vystaviť žalobcu ako poškodeného stavu, kedy by bol povinný, resp. nútený doplácať na konanie škodcu, ktorým bol nepochybne poškodený jeho majetok. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012, v ktorom súd konštatoval, že poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava spočívajúca v použití náhradných dielov vozidlo neznehodnocuje. Účelom ustanovení zákona upravujúcich rozsah náhrady škody je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode so spravodlivým výkladom zákona.

28. V konaní zároveň nebol sporný rozsah poškodenia ani rozsah potrebných opráv na uvedenie železničného koľajového vozidla do predošlého stavu, žalovaný v konaní nesporeoval, že by oprava nebola vykonaná účelne za účelom odstránenia poškodení, ktoré boli spôsobené pri nehode dňa 06.08.2017. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že žalobca obnovil stav železničného koľajového vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, pričom k vynaloženým nákladom na vykonanú opravu bol žalobca donútený nehodou, za ktorú zodpovedá žalovaný. Súd konštatuje, že žalobcovi bola oprava poškodeného železničného koľajového vozidla vnútená protiprávnym konaním škodcu. V zmysle uvedeného dospel súd k záveru, že žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla v dôsledku škodovej udalosti v prípade, ak oprava poškodeného železničného koľajového vozidla smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, čo nebolo sporované a za situácie, keď žalovaný netvrdil ani nepreukázal, že by žalobca na opravu použil také náhradné diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti železničného koľajového vozidla. Od žalobcu nemožno podľa názoru súdu spravodlivo požadovať, aby ako poškodený zabezpečoval opravu iným spôsobom, než použitím nových náhradných dielov, ktoré smerovali k odstráneniu následkov škodovej udalosti, a to aj reflektujúc prísne technické a bezpečnostné požiadavky, ktoré musí železničné koľajové vozidlo spĺňať. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca opravou poškodeného železničného koľajového vozidla získal akýkoľvek prospech, naopak žalobca vykonanou opravou nezväčšil ani nezhodnotil svoj majetok, preto nie je možné pripustiť zníženie náhrady o amortizáciu v sume 2.718,05 EUR. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/93/2021 zo dňa 29.09.2022 v zmysle ktorého „...je potrebné nahradiť náklady nielen na obnovu funkčnosti veci, ale aj hodnotu trhovú, aby vec prinášala svojmu vlastníkovi rovnaký úžitok. Je všeobecne známou skutočnosťou, že cena havarovaného vozidla (vrátane predmetného koľajového vozidla) bude vždy nižšia ako cena rovnako technicky vybaveného vozidla, ktoré dosiaľ havarované nebolo. Je preto potrebné vziať do úvahy, že každé vozidlo opravené v dôsledku havárie stráca na svojej trhovej hodnote. Poškodený nemôže doplácať na neschopnosť škodcu opraviť vozidlo rovnakými opotrebovanými dielmi, ak takéto „zhodnotenie“ neprinesie poškodenému na jeho vozidle zlepšenie úžitkových vlastností alebo zvýšenie jeho všeobecnej ceny. Ak oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu škodovej udalosti, nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov takejto opravy na poškodeného a škodcu tak nedôvodne zvýhodňovať.“ (Obdobne napr. aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/132/2022 zo dňa 25.01.2023).

29. Žalovaný tiež v konaní vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. Súd s poukazom na dojednanie strán sporu vyplývajúce z čl. V zmluvy o prístupe k železničnej infraštruktúre, spornú otázku premlčania žalobou uplatneného nároku posudzoval v zmysle ustanovení § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle § 398 Obchodného zákonníka, pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti. V zmysle § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. V tomto prípade ide teda o dve lehoty: subjektívnu lehotu, ktorá je štvorročná, a objektívnu lehotu, ktorá je desaťročná. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby musia byť splnené dve podmienky, bez ktorých nemožno uplatniť nárok na náhradu škody. Sú to vedomosť o škode a vedomosť o osobe povinnej na jej náhradu. Pre začiatok subjektívnej lehoty je rozhodujúci buď deň, keď sa poškodený skutočne "dozvedel" o škode a o tom, kto je povinný ju nahradiť, alebo skorší termín, t.j. deň, keď sa poškodený "mohol" dozvedieť o škode a o osobe, ktorá je povinná ju nahradiť. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že k samotnej škodovej udalosti došlo dňa 06.08.2017, kedy sa žalobca ako poškodený mohol dozvedieť o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Súd mal ďalej zo Zápisu z komisionálnej prehliadky železničného dráhového vozidla zo dňa 08.08.2017 preukázané, že zástupcovia žalobcu a žalovaného na predmetnej komisionálnej prehliadke stanovili predpokladanú

výšku škody na sumu 4.021,26 EUR. Súd tak mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca sa mohol dozvedieť o tom, kto za škodu zodpovedá dňa 06.08.2017 a o škode v takom rozsahu, aby si svoj nárok mohol uplatniť na súde dňa 08.08.2017 pri komisionálnej prehliadke poškodeného ŽKV. Subjektívna premlčacia doba tak začala žalobcovi plynúť dňa 08.08.2017 a uplynula by dňa 08.08.2021. Žaloba žalobcu bola na súd doručená dňa 22.07.2021, teda pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby, a teda včas. Námietačka premlčania žalobou uplatneného nároku, tak nebola v konaní dôvodná.

30. Sumarizujúc uvedené, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal výšku skutočnej škody, pričom žalovaný ani intervenient na strane žalovaného nepreukázali dôvodnosť zníženia náhrady škody vo vzťahu k žalobcovi o odpočítanú amortizáciu, zároveň bolo preukázané, že žalobou uplatnený nárok nebol premlčaný. Vzhľadom na uvedené súd žalovaného zaviazal na doplatenie náhrady škody žalobcovi v sume 2.718,05 EUR.

31. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa s platením náhrady škody vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania odo dňa 08.02.2018, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry - nedaňového dokladu č. 2000005767, ktorým si žalobca vyúčtoval náklady vynaložené za opravu poškodeného ŽKV. Sadzbu uplatnených úrokov z omeškania súd posúdil ako uplatnenú v súlade s § 369 Obchodného zákonníka. V zmysle uvedeného súd žalobcovi priznal aj nárok na úroky z omeškania tak, ako si žalobca uplatnil v žalobe, teda vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.718,05 EUR odo dňa 08.02.2018 do zaplatenia, nakoľko aj v časti uplatnených úrokov z omeškania súd posúdil nárok žalobcu ako preukázaný a žalobu ako dôvodnú.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Žalobca bol v predmetnom konaní úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. V zmysle uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Súd zároveň poukazuje na to, že vo vzťahu k intervenientovi na strane žalovaného treba uviesť, že intervenient nie je stranou sporu, je zúčastneným subjektom sui generis, ktorý v súdnej veci netvorí so žalovanou stranou procesné spoločenstvo, preto ho nemožno ani zaviazat' na náhradu trov konania, hoc vystupoval na neúspešnej strane (k tomu pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/35/2020 zo dňa 13.10.2020).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).